ע"ש, ג) ברכות שם ודף נה:

סומה לו: ב"ב

ו א מיי' פ"ח מהלכות כלים הלכה ב ודלא

כר"י ודלה כר"ל:

משלנו: כי כאיש גבורתו. אבר משמיש. לשון אחר שלהן גדול תאוה של אשה מרובה משל איש: כ"ש. שתאותה מרובה ואינכם נזקקין להן ונבעלות לאחרים: אהבה דוחקם את הנשר. ומתוך שתאותם מרובה על תאותינו בשר שנינו נדחק: כי דקורי דהרפנאי. סלים שעושין בהרפניה י: הישתיירי. נותרתי: שופרי. זיהרורי תוארו וקירון [עור] פניו: מבי סילקי. כשיולה מבית האומן שהוא נהוב ממראה להב החש: בי סילקי. בעלותו מן החש: פרצידי. גרעינין: ונהדר ליה כלילא. יסובבנהו שפה לפיו סביב של ורד אדום: זיהרורי. דנפקי מיניה על פני הארץ: מעין. ולא הכל: הדרת פנים. זקן: עולי עין. עולין למעלה מן העין והיא מלמטה שהיא אינה יכולה לשלוט בהן: חזייה ריש לקיש. שהיה לסטים: שוור. קפץ: אמר ליה. ר׳ יוחנן: חילך לאורייתא. כמה כוחך לסבול עול תורה: שופרך. יופייך: לנשי. ראוי לנשים: ולא מלי. לקפוץ כבראשונה דמשקבל עליו עול תורה תשש כחו: הסייף והסכין. משנה היא במס' [כלים] (פי"ד מ"ה): הפיגיון. אשפי"ד: ומגל יד ומגל קליר. פלציל"א בלע"ו: משילרפס. דקינ"ו בלע"ו: ליסטאה בליסטיותיה ידע. לפי שהיית לסטים אתה בקי באותן כלי אומנות ליסטיות: ר' קרו ני. רבן של לסטים וראש להן הייתי: אמאי אחמיה. דרבי יוחנן אשתו דריש לקיש: וקח בכיח קמיה. דר׳ יוחנן להתפלל על בעלה: עובה יסומיך אני אחיה ואלמנוחיך עלי מבטחו. פסוק הוא בירמיה: מצטער. מתחרט על שהמיתו שלא היה מוצא תלמיד ותיק כמותו: דשף דעתיה. נעקרה ממנו דעתו ונשתטה:

משלנו. כריסם של נשותינו גדול

הדדי. פנים אל פנים: בקרא דתורי. למד בקר: בינייהו. בין שניהן מתחת כריסן מתוך שכריסן גדול: מטרוניתא. שרית נכרית: אינם שלכם. שאינכם יכולין להזקק לנשותיכם: שלהן גדול אלא כלותר אשתיירי ממשפחתם ולפי שהזכיר רבי יוחנן שהיה

סוטה כו: ב"ב קיח:, ד) ועי' פרש"י בשבת קכו. ותוס' חולין ד. ד"ה דקוריא, ה) [עי' תוס' יבמות נז. ד"ה אחא גברא וכו' ותוס' עירובין סה: ד"ה ר"לן, ו) ומ"הן, דכלים פ"ג דב"מ], [חזרו לטומאמן] הראשונה כל"ל וכן איתא

מוסף רש"י

. כי דקורי דהרפנאי. בכדין של הרפניא (שבח קכו.). ר' יוחנן הוה אזיל ריתיב כו'. ר' יוחנן אדם יפה חואר היה, דאמריטן שופריה דר' אנהו מעין . **שופריה וכו'** (ברכות כ. וצ"ב). עולי עין. מסולקין מן העין, שאינה שולטת בהן ו) או: שליטין על העין ולא העין עולה בהן (שם נה: וכעי"ז סוטה לו: ורשב"ם ר"ר קיחי).

כי האי מעשה לידיה. מינהו המלך לתפוס גנבים ולסטים: לגבי אמר רבי יוחגן איבריה דרבי ישמעאל בו'. אלו דברים נכתבו שלא להוליא לעו על בני אדם שהם כך: אמר ר' יוחגן אנא אשתיירי משפירי ירושלים. רבי יוחנן אחר חורבן הרבה היה

משונה משאר בני אדם בדבר אחד תורה אור השלם הזכיר גם שהיה משונה ביופי: וַנּאמֶר זֶבַח וְצַלְמֻנֶּע 1 יתיב אשערי מבילה. והא דאמרי׳ קום אתה ופגע בנו כי קביל גייט גָבוּרָתוֹ וַיָּקְם גִּדְעוֹן וַיַּהֲרֹג אֶת זֶבַח גִּדְעוֹן וַיַּהֲרֹג אֶת זֶבַח בערבי פסחים (פסחים דף קיא.) האי מאן דפגע באתתא בעידן וְאֶת צַלְמֻנְּע וַיִּקָּח אֶת הַשַּׂהֲרנִים אֲשֶׁר בְּצַוְאַרֵי דסלקת מטבילת מלוה אחזת ליה

גמליהם: שופטים חכא רוח זנונים היינו כשפוגע בה אבל 2 אל תעו כסיל כאולתו רבי יוחנן שהיה יושב שם בקבע אין פָן תִּשְׁוֶה לּוֹ גַם אָתָה: זו פגיעה אי נמי החם שפוגע 3 בו פרת יוסף בו פרת כשעולה בעודה ערומה מן הנהר: עַלֵי עָיִן בָּנוֹת צְעַדְה עֻלֵי אי הדרת בך בו'. מכאן אמר ר"ת בראשית מט כב שוּר: בראשית מט כב 4 הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִבְּל רְע יְבְרַךְ אֶת דר"ל מתחלה ידע הרבה הי אלא שפרק עול תורה ונעשה עם הארץ הַנַערים וִיקַרא בַהַם שִׁמִי ועסק בלסטיות מדקאמר אי הדרת צחק וידגו לרב בקרב בך משמע להיות כבתחלה ולא תפרוק הָאָרֵץ: בראשית מח טז עול חורה מעליך וקאמר נמי מאי ָּרְיֶּנֶי אֲחַיֶּה 5 עָוְבָה יְתֹמֶיף אֲנֵי אֲחַיֶּה וְאַלְמְנֹתֶיף עָלֵי תִּבְטָחוּ: אהנית לי התם קרו לי רבי כלומר

מעיקרא נמי הוו קרו לי רבי אלא

ששכחתי ומה שפי׳ בקונט׳ ר׳ היינו רבן

של לסטים אין נראה אע"ג דאשכחן

במס' ע"ז (דף יו:) מ"ט קרו לך רבי רבן של טרסיים אני והיינו דאמרי' בפ' כל

כתבי (שבת דף קיט:) א"ל ר"ל לרבי

יהודה נשיאה כך מקובלני מאבותי ואמרי לה מאבותיך כל עיר שאין בה

תינוקות של בית רבן כו' משמע שקודם

שלימדו רבי יוחנן למד מאחרים: אר הדרת בך. לקמן מוכח דנסבה

קמיה ולא חש לשמא יאמרו בשביל

זו חור זה כדחיים לקמן (דף פה.):

הםכין והפגיון מאימתי מקבלין

במס' כלים פרק י"דו הסייף והסכין

מאימתי מקבלים טומאה הסייף

משישופנו והסכין משישחיזנה והיינו

דלא כרבי יוחנן ודלא כר"ל ונראה

דההיא מתני׳ כשהעלו חלודה ובא

לתקנן דתניא בתוספת׳י סייף וסכין

שהעלו חלודה טהורין שפן והשחיון

ים (מקבלין טומאה) אבל מתחלתם

הוי גמר דידהו כדמפרש בשמעתין

ונראה דשפן קאי אסייף והשחיון קאי אסכין אע"ג דקתני לשון רבים

והוי השתא תוספתא כמו המשנה:

דקאמר אתיא אחתיה וקא בכיא

מומאה. הקשה ר״ת דתנן

לעזי רש"י פלציל"א. חרמש. כי האי מעשה לידיה פגע ביה אליהו אמר ליה עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה אמר ליה מאי אעביד הרמנא דמלכא הוא אמר ליה אבוך ערק לאסיא את ערוק ללודקיא כי הוו מקלעי ר' ישמעאל ברבי יוםי ור' אלעזר בר' שמעון בהדי הדדי הוה עייל בקרא דתורי בינייהו ולא הוה נגעה בהו אמרה להו ההיא מטרוניתא בניכם אינם שלכם אמרו לה שלהן גדול משלנו כל שכן איכא דאמרי הכי אמרו לה יכי כאיש גבורתו איכא דאמרי הכי אמרו לה אהבה דוחקת את הבשר ולמה להו לאהדורי לה והא כתיב יאל תען כסיל כאולתו שלא להוציא לעז על בניהם א"ר יוחנן איבריה דר' ישמעאל [בר' יוםי] כחמת בת תשע קבין אמר רב פפא איבריה דרבי יוחנן כחמת בת חמשת קבין ואמרי לה בת שלשת קבין דרב פפא גופיה כי דקורי דהרפנאי אמר רבי יוחנז אנא אישתיירי משפירי ירושלים האי מאן רבעי מחזי שופריה דרבי יוחנן נייתי כסא דכספא מבי סלקי ונמלייה פרצידיא דרומגא סומקא ונהדר ליה כלילא דוורדא סומקא לפומיה ונותביה בין שמשא למולא ההוא זהרורי מעין שופריה דר' יוחנן איני יוהאמר מר שופריה דרב כהגא מעין שופריה דרבי אבהו שופריה דר' אבהו מעין שופריה דיעקב אבינו שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה ראדם הראשון ואילו ר' יוחנן לא קא חשיב ליה שאני ר' יוחנן דהדרת פנים לא הויא ליה יור' יוחנן הוה אזיל ויתיב אשערי מבילה אמר כי סלקן בנות ישראל מטבילת מצוה לפגעו בי כי היכי דלהוו להו בני שפירי כוותי גמירי אורייתא כוותי אמרו ליה רבנן לא מסתפי מר מעינא בישא אמר להו אנא מזרעא דיוםף האתינא דלא שלטא ביה עינא בישא דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ואמר ר' אבהו ב אל תקרי עלי עין אלא עולי עין ר' יוםי בר חנינא

אמר מהכא יוידגו לרוב בקרב הארץ מה ואפילו דגים שבים מים מכסים אותם ואין העין שולמת בהן אף זרעו של יוסף אין העין שולמת בהן יומא חד הוה קא סחי ר' יוחנן בירדנא חזייה ריש לקיש ושוור לירדנא אבתריה אמר ליה חילך לאורייתא אמר ליה שופרך לנשי א"ל אי

הדרת בך יהיבנא לך אחותי דשפירא מינאי קביל עליה בעי למיהדר לאתויי מאניה ולא מצי הדר אַקרייה ואתנייה ושוייה גברא רבא יומא חד הוו מפלגי בי מדרשא "הסייף והסכין והפגיון והרומח ומגל יד ומגל קציר מאימתי מקבלין מומאה משעת גמר מלאכתן ומאימתי גמר מלאכתן רבי יוחנן אמר משיצרפם בכבשן ריש לקיש אמר משיצחצחן במים א"ל לסמאה בלסמיותיה ידע אמר ליה ומאי אהנת לי התם רבי קרו לי הכא רבי קרו לי אמר ליה אהנאי לך דאקרבינך תחת כנפי השכינה חלש דעתיה דרבי יוחנן חלש ריש לִקִישִ אתאי אחתיִה ליה אהנאי לך דאָקרבינך תחת כנפי השכינה חלש קא בכיא אמרה ליה עשה בשביל בני אמר לה יעובה יתומיך אני אחיה עשה בשביל אלמנותי אמר לה ואלמנותיך עלי תבטחו נח נפשיה דר' שמעון כן לקיש והוה קא מצמער ר' יוחנן בתריה טובא אמרו רכנן מאן ליזיל ליתביה לדעתיה ניזיל רבי אלעזר בן פרת דמחדדין שמעתתיה אזל יתיב קמיה כל מילתא דהוה אמר רבי יוחנן אמר ליה תניא דמסייעא לך אמר את כבר לקישא בר לקישא כי הוה אמינא מילתא הוה מקשי לי עשרין וארבע קושייתא ומפריקנא ליה עשרין וארבעה פרוקי וממילא רווחא שמעתא ואת אמרת תניא דמסייע לך אמו לא ידענא דשפיר קאמינא הוה קא אזיל וקרע מאניה וקא בכי ואמר היכא את בר לקישא היכא את בר לקישא והוה קא צוח עד דשף דעתיה [מיניה] בעו רבנן רחמי עליה ונח נפשיה